

Boodschap voor Wereldmissiezondag 2005

Missie: Brood, gebroken voor het leven van de wereld

Dierbare broeders en zusters,

1. In dit jaar dat in het teken staat van de eucharistie, helpt de Wereldmissiezondag ons om beter begrip te krijgen van de 'eucharistische' betekenis van ons leven, terwijl wij ons weer laten meenemen naar de bovenzaal, waar Jezus zichzelf aan de vooravond van zijn lijden aan de wereld schonk, toen Hij "in de nacht waarin Hij werd overgeleverd, brood nam, en na gedankt te hebben, het brak en zeide: 'Dit is mijn lichaam voor u. Doet dit tot mijn gedachtenis.'" (1Kor 11,23-24).

In mijn recente apostolische Brief *Mane nobiscum Domine* heb ik u uitgenodigd om Jezus te aanschouwen in 'het breken van het brood' dat voor heel de mensheid gegeven is. In navolging van zijn voorbeeld zijn ook wij geroepen om ons leven te geven aan onze broeders en zusters, met name aan hen die het meest in nood verkeren. De eucharistie draagt het 'teken van universaliteit' en vormt een sacramentele voorafspiegeling van de tijd wanneer "allen die de menselijke natuur deelachtig zijn, in Christus door de heilige Geest herboren, zullen kunnen zeggen, terwijl zij eensgezind de glorie van God aanschouwen: 'Onze Vader'".¹ Zo helpt de eucharistie ons om de betekenis van de missie beter te gaan begrijpen en maakt zij iedere individuele gelovige, als concrete missionaris, tot 'brood, gebroken voor het leven van de wereld'.

De mensheid heeft behoefte aan het 'gebroken brood' van Christus

2. De menselijke samenleving lijkt in deze tijd gehuld in donkere schaduwen, geschokt door tragische gebeurtenissen en verpletterd door catastrofaal natuurgeweld. Desondanks breekt Jezus, net als "in de nacht waarin Hij werd overgeleverd" (1Kor 11,23) ook nu voor ons het brood (vgl. Mt 26,26) in onze eucharistievieringen en schenkt Hij zichzelf onder het sacramentele teken van zijn liefde voor heel de mensheid. Daarom heb ik ook onderstreept dat "de Eucharistie niet slechts een uitdrukking van gemeenschap is in het leven van de Kerk maar ook een project van solidariteit voor de gehele mensheid";² het is 'het brood uit de hemel' dat eeuwig leven geeft (vgl. Joh 6,33) en het menselijk hart opent voor grote hoop.

1. Tweede Vaticaans Concilie, Decreet over de missieactiviteit van de Kerk *Ad gentes divinitus*, 7.

2. Johannes Paulus II, apostolische Brief *Mane nobiscum Domine* (7 oktober 2004), 27, in: *Kerkelijke documentatie* 32/10 (17 december 2004), 312.

In zijn tegenwoordigheid in de eucharistie blijft dezelfde Verlosser die de nood onder de menigte zag en vervuld werd van medelijden “omdat ze afgetobd neerlagen als schapen zonder herder” (Mt 9,36) door de eeuwen heen erbarmen tonen voor de armen en lijdenden onder de mensheid.

En in zijn naam leggen pastoraal werkenden en missionarissen onverkende wegen af om het ‘brood’ van de verlossing aan alle mensen te brengen. Zij worden aangespoord door de wetenschap dat het, in verbondenheid met Christus, “het middelpunt niet alleen van de geschiedenis van de Kerk, maar ook van de geschiedenis van de mensheid ... (vgl. Ef 1,10; Kol 1,15-20)”,³ mogelijk is om aan de diepste verlangens van het menselijk hart te beantwoorden. Alleen Jezus kan de honger naar liefde en de dorst naar gerechtigheid bij de mensheid stillen. Alleen Hij maakt het voor ieder mens mogelijk om deel te krijgen aan het eeuwige leven: “Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid” (Joh 6,51).

De Kerk, één met Christus, wordt ‘gebroken brood’

3. Wanneer de kerkelijke gemeenschap de eucharistie viert, met name op zondag als de dag van de Heer, ervaart zij in het licht van het geloof de waarde van de ontmoeting met de verrezen Christus en gaat zij steeds meer beseffen dat het offer van de eucharistie “voor velen” is (Mt 26,28). Wij die ons voeden met het lichaam en bloed van de gekruisigde en verrezen Heer, kunnen dit ‘geschenk’ niet voor onszelf houden. Integendeel, we moeten het delen. Een vurige liefde voor Christus leidt tot een moedige verkondiging van Christus; een verkondiging die,

met het martelaarschap, een verheven offerande van liefde voor God en de mens wordt. De eucharistie brengt ons ertoe om onvoorwaardelijk te willen evangeliseren, actief betrokken te zijn bij de opbouw van een rechtvaardige, broederlijke wereld.

Ik hoop oprecht dat het Jaar van de Eucharistie alle christelijke gemeenschappen zal inspireren om zich met “met broederlijke zorg toe te leggen op de vele vormen van armoede in onze wereld”,⁴ want “door onze wederzijdse liefde en in het bijzonder door onze zorg voor mensen in nood, zullen wij herkend worden als ware leerlingen van Christus (vgl. Joh 13,35; Mt 25,31-46). Dat is het criterium om de authenticiteit van onze eucharistievieringen te beoordelen.”⁵

Missionarissen, ‘brood dat wordt gebroken’ voor het leven van de wereld

4. Ook nu spoort Christus zijn leerlingen aan: “Geefst gij hun maar te eten” (Mt 14,16). In zijn naam verkondigen en getuigen missionarissen over heel de wereld van het evangelie. Door hun inspanningen weerklinken opnieuw de woorden van de Verlosser: “Ik ben het brood des levens: wie tot Mij komt zal geen honger meer hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst krijgen” (Joh 6,35); zij worden op hun beurt ‘brood dat wordt gebroken’ voor hun broeders, sommigen zelfs zo dat zij hun leven opofferen.

Hoeveel martelaren zijn er in onze tijd onder missionarissen! Moge hun voorbeeld vele jonge mannen en vrouwen ertoe aanzetten om de weg van deze heroïsche trouw aan Christus te gaan! De Kerk heeft mannen en vrouwen nodig die bereid zijn zich volledig te wijden aan de grote zaak van het evangelie.

Wereldmissiezondag is een goede gelegenheid om ons er bewuster van te wor-

3. A.w., 6.

4. A.w., 28.

5. T.a.p.

den hoe dringend noodzakelijk het is om een bijdrage te leveren aan de evangelisatiemissie vanuit de plaatselijke gemeenschappen en vele kerkelijke organisaties, met name de *Pauselijke missiegenootschappen* en *missionaire instellingen*. Deze missie moet niet alleen ondersteund worden door gebed en offers, maar ook met concrete materiële gaven. Ik maak van de gelegenheid gebruik om opnieuw te wijzen op het waardevolle werk van de *Pauselijke missiegenootschappen* en vraag u allen om deze op genereuze wijze te ondersteunen met geestelijke en materiële bijdragen.

Moge de Maagd Maria, de Moeder van God, ons helpen om het verhaal van de bovenzaal opnieuw te beleven, zodat onze kerkelijke gemeenschappen werkelijk 'katholiek' mogen worden, dat wil zeggen gemeenschappen waar een "missionaire spiritualiteit", een "innige vereniging met Christus"⁶ nauw verbonden is

met een "eucharistische spiritualiteit", waarvan Maria als "vrouw van de eucharistie" het toonbeeld is;⁷ gemeenschappen die altijd openstaan voor de stem van de Geest en de noden van de mensheid, gemeenschappen waar gelovigen, en missionarissen in het bijzonder, niet aarzelen om zichzelf te geven als *'brood dat wordt gebroken voor het leven van de wereld'*.

Ik schenk u allen mijn apostolische zegen!

Vanuit het Vaticaan, 22 februari 2005,
Feest van Sint Petrus' Stoel

Johannes Paulus II

Vertaling: drs. P.C. de Die

6. Johannes Paulus II, Encycliek *Redemptoris missio* (7 december 1990), 88, in: *Kerkelijke documentatie* 19/1 (februari 1991), 51.

7. Johannes Paulus II, Encycliek *Ecclesia de Eucharistia* (17 april 2003), 53, in: *Kerkelijke documentatie* 31/4 (6 juni 2003), 124.